

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1455/2020
23.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Николе Јасике, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Руми К број 384/17 од 29.11.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 317/20 од 28.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 23. децембра 2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Николе Јасике, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Руми К број 384/17 од 29.11.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 317/20 од 28.05.2020. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у преосталом делу **одбацује** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми К број 384/17 од 29.11.2019. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3. КЗ, за које дело му је применом одредаба чланова 64., 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 1 године и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року провере од 2 године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом, на основу члана 261. став 2. тачка 1) ЗКП, окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем, а на основу тачке 9) истог члана обавезан је да плати износ од 2.000,00 динара на име судског паушала, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 317/20 од 28.05.2020. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Руми К број 384/17 од 29.11.2019. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Никола Јасика, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 439. ЗКП, с тим што из образложења произилази да бранилац указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе јер није доказано да је учинио кривично дело, или да донесе пресудом којом се оптужба одбија, на основу члана 422. тачка 3) ЗКП.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, а након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да се у радњама окривљеног не стичу битни елементи кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3. КЗ, јер према начину описа извршења кривичног дела произилази да је окривљени употребио силу у намери одузимања туђе покретне ствари, након чега је и одузео туђу покретну ствар. Стога се према ставу браниоца у конкретном случају ради о кривичном делу из члана 206. став 1. КЗ, па како се пресуда не сме изменити на штету окривљеног у смислу члана 453. ЗКП, то окривљеног ваља ослободити од оптужбе.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

По налажењу овога суда, у чињеничном опису радње извршења окривљеног АА, датог у изреци првостепене пресуде, наведене су све чињенице и околности које чине законска обележја кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом, и то како објективне околности, које се односе на радњу извршења кривичног дела, које се у конкретном случају састоје у одузимању туђе покретне ствари на нарочито дрзак начин, обзиром да је са врата оштећеног ББ стргао златни ланчић са златним привеском у облику латиничног слова С и златним крстом, укупне вредности 48.550,00 динара, а затим се удаљио, тако и субјективне околности које се тичу урачунљивости и умишљаја који обухвата намеру окривљеног да присвајањем туђе покретне ствари прибави себи противправну имовинску корист у износу већем од 5.000,00 динара.

По оцени овога суда, из изреке правноснажне пресуде јасно произилази да је окривљени критичном приликом поступао на нарочито дрзак начин, а нарочита дрскост се огледа у томе што је окривљени, након задавања ударца оштећеном, када то оштећени није очекивао, са његовог врата изненада стргао златни ланац са златним привесцима и одмах након тога се удаљио.

По оцени овога суда, у радњама окривљеног нема елемената кривичног дела разбојништва из члана 206. став 1. КЗ, како се то неосновано истиче у поднетом захтеву, обзиром да код кривичног дела разбојништва извршењу крађе претходи савладавање отпора оштећеног употребом силе или озбиљне претње да ће се напасти на живот и тело оштећеног, а тек након тога долази до одузимања ствари. Како из изреке правноснажне пресуде произилази да у конкретном случају окривљени није применио силу ради савладавања отпора оштећеног, већ је у исто време када је ударио оштећеног, са његовог врата изненада стргао златни ланчић са привесцима, то је очигледно да у радњама окривљеног стоје сви битни елементи кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3. КЗ, због ког је оглашен кривим, а не битни елементи кривичног дела разбојништва из члана 206. став 1. КЗ, како се то неосновано истиче у поднетом захтеву.

Из изнетих разлога, захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, одбијен је као неоснован.

У осталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен.

Бранилац окривљеног у осталом делу истиче да нема доказа да је окривљени противправно присвојио златни ланац, обзиром да код њега овај предмет није пронађен, као и да код окривљеног није постојао умишљај, односно намера да украде златни ланац са врата оштећеног, већ да се у конкретном случају „ради о грађанскоправном односу поводом продате неисправне гуме“, а због чега је физички реаговао према оштећеном, желећи да оштећени замени гуму или исплати новац за исправну гуму.

По оцени овога суда, бранилац окривљеног у овом делу цени изведене доказе и чињенично стање које је већ било предмет разматрања у правноснажним пресудама, те полемиче са постојањем умишљаја окривљеног, односно указује на повреду одредаба члана 440. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. ЗКП, односно због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић